

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر تیمار آب گرم، واکس و نگهدارنده زدامیکس بر روی پوسیدگی پرتقال ناول در سردخانه و انبار معمولی

محل انتشار:

نخستین کنگره بیماری شناسی گیاهی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مهدی قنبری مال خلیفه - موسسه دانش میوه خاورمیانه

آزاد عمرانی - موسسه دانش میوه خاورمیانه

سیده الهام سیدقاسمی - شرکت دانش بنیان ترنج سخت سر شمال

کاظم نجفی - پژوهشکده مرکبات و میوه های نیمه گرمسیری

خلاصه مقاله:

سالانه حدود 4 میلیون تن مرکبات در ایران تولید میشود که حدود 30 درصد آن در مرحله پس از برداشت ضایع میشود. در این پژوهش، اثر قارچکشی نگه دارنده با نام تجاری زدامیکس و واکس تجاری زدا در ترکیب با دو روش گرمادرمانی با آب گرم 42 درجه سلسیوس بر روی پرتقال رقم ناول مورد ارزیابی قرار گرفت. هشت تیمار مختلف با دو روش تیمار آب گرم (دوشی و غوطه وری)، نگهدارنده زدامیکس، واکس زدا و ترکیبی از آنها و یک شاهد در نظر گرفته شد. قالب آماری، یک طرح کاملا تصادفی با سه تکرار بود و هر واحد آزمایشی شامل یک جعبه بیست کیلویی (اسمی) میوه و کاملا مشابه روش رایج تجاری بود. پرتقالهای تیمار شده در ادامه برای بررسیهای کمی به سردخانه و انبار پژوهشکده مرکبات و میوه های نیمه گرمسیری انتقال داده شد. اندازه گیری ها در آغاز ورود به انبار و در طول دوره نگهداری به صورت دو آزمایش مستقل در انبار معمولی و سردخانه انجام شد. نتایج نشان داد که میزان کاهش وزن میوه، در تیمارهای مختلف اختلاف معنیدار داشتند و در میوه های واکس خورده کمتر از سایر تیمارها بود. بیشترین کاهش وزن به میزان 14,86 درصد در تیمار گرمادرمانی به روش غوطه وری در ترکیب با زدامیکس و کمترین میزان 6,24 درصد در تیمار گرمادرمانی دوشی، زدامیکس و واکس دیده شد. تیمارهای زدامیکس، واکس و آب گرم چه تنها و چه در ترکیب با دیگر تیمارها در سردخانه سبب کنترل کپک سبز ناشی از *P. digitatum* شدند، اما قادر به کنترل پوسیدگی قهوه ای و پوسیدگی ترش نبودند. نکته جالب توجه کنترل کامل پوسیدگی کپک سبز پنیسیلیومی در تیمارهای حاوی واکس در سردخانه بود. در سردخانه، به جز تیمار واکس - زدامیکس - غوطه وری که 47,0 درصد پوسیدگی کپک سبز در آن دیده شد، میزان پوسیدگی ناشی از کپک سبز بقیه تیمارهای حاوی واکس صفر بود. بیشترین مقدار پوسیدگی ناشی از کپک سبز در سردخانه در تیمار شاهد و به میزان 34,86 درصد مشاهده شد. تیمارهای گرمادرمانی غوطه وری و دوشی به ترتیب با مقادیر 12,1 و 12,68 درصد پوسیدگی در رتبه بعد قرار گرفتند. در انبار معمولی کمترین میزان پوسیدگی کپک سبز در تیمارهای واکس - زدامیکس - گرمادرمانی غوطه وری با مقادیر 4,2 و 6,2 درصد مشاهده شد که بر اساس آزمون دانکن با تیمارهای مشابه در گرمادرمانی دوشی اختلاف معنیدار نداشتند. بیشترین میزان پوسیدگی به میزان 38,42 درصد در انبار معمولی در تیمار شاهد مشاهده شد که با تیمار غوطه وری در یک گروه قرار داشت. بر اساس نتایج حاصل استفاده از تیمارهای گرمادرمانی (ترجیحا دوشی)، نگهدارنده زدامیکس و واکس زدا برای نگهداری طولانی مدت پرتقال ناول توصیه میشود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/945835>

